

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113213626
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1113213626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. G. K. V. L. O. , narodený dňa XX.X.XXXX, E. G. K. V. L. O. H. Á. , narodená dňa X.XX.XXXX, deti bytom R. Č.. XX, XXX XX R., deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova č. 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka B.. K.. C. V. O. E. E. O. H. Á. , bytom R. Č.. XX, XXX XX R., zastúpená Mgr. Máriou Karcolovou, advokátkou so sídlom Panenská č. 8, 811 03 Bratislava, otec N. G. K. V. L. O. , bytom R. Č.. X/a, XXX XX R., zastúpený JUDr. Katarínou Cibulkovou, advokátkou so sídlom Winterova č. 38, 921 01 Piešťany, o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 4. októbra 2013, č.k. 1 P 54/2013-122, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 4.10.2013, č.k. 1 P 54/2013-122, návrh zamietol. Ním sa otec domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k obom maloletým deťom tak, že maloleté deti budú zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch tak, že nepárny týždeň budú deti v osobnej starostlivosti matky a párny týždeň v osobnej starostlivosti otca, striedavá osobná starostlivosť sa bude vykonávať vždy od nedele od 14.00 hod., kedy si rodičia maloleté deti odovzdajú v mieste bydliska rodiča, ktorému starostlivosť končí. Výživné počas striedavej osobnej starostlivosti sa neurčuje. Mal za to, že matka rozsudok súdu ohľadne styku otca s maloletými deťmi nerešpektuje a odmieta mu umožniť kontakt s maloletými deťmi. Nakoľko sa, podľa otca, s matkou v otázkach starostlivosti o deti dohodnúť nevedia, vyhľadal pomoc mediátora, avšak mediácia bola neúspešná, lebo matka sa na mediáciu nedostavila a vzniknuté problémy odmietla prostredníctvom mediátora riešiť. Matka s ním vôbec nekomunikuje, neinformuje ho o zdravotnom stave detí a výsledkoch v škole, zámerne naťahuje čas jeho stretnutí s deťmi, aby deti nevidel a tieto sa mu následne odcudzili. Sám má záujem sa podieľať aktívne na výchove a výžive svojich detí nielen platením výživného, ale aj osobnou starostlivosťou, podporovať ich v záujmoch a mimoškolských aktivitách. Z dôvodu, že jeho podnikateľská činnosť je v strate, je v súčasnosti schopný platiť výživné len po 150,-- € na každé z detí.

Súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti otca maloletých detí, za prítomnosti jeho právnej zástupkyne (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Vo veci súd vytýčil pojednávania na dni 25.9.2013, (na deň 27.9.2013 výsluch maloletých detí), 30.9.2013 a 4.10.2013. Na pojednávanie konané dňa 25.9.2013 sa otec bez ospravedlnenia nedostavil, na pojednávaní konanom dňa 30.9.2013 právna zástupkyňa otca predložila

kópiu dokladu o práceneschopnosti otca zo dňa 27.9.2013 s potvrdenou práceneschopnosťou otca od 25.9.2013 pre jeho zdravotné problémy s chrbticou. Na pojednávanie konané dňa 4.10.2013 sa otec nedostavil, napriek poučeniu zo strany súdu, nedoručil súdu originál potvrdenia o práceneschopnosti spolu s vyjadrením lekára. Právna zástupkyňa otca uviedla, že otec súhlasí s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti, uviedla, že doba liečenia otca bude trvať ešte asi 14 dní, súčasne potvrdila, že zdravotný stav otca mu nebráni zabezpečovať starostlivosť o deti, a preto aj nasledujúci víkend dňa 5. a 6. októbra bude otec s deťmi riadne realizovať. Otec súdu osobne, ani prostredníctvom svojej právnej zástupkyne nedoručil vyjadrenie, z ktorého by vyplýval nesúhlas prejednaní a rozhodnutia veci bez jeho prítomnosti.

Rozhodol tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16.12.2011, č.k. 2 P 1/2009-364, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.10.2012 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.10.2012, č.k. 11 CoP 76/2012-391), súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke, otcovi určil povinnosť platiť výživné na každé z detí sumou 300,-- € mesačne od 1.12.2008 a v sume 380,-- € od 1.9.2011, súčasne určil výživné na tvorbu úspor na každé z detí v sume 120,-- € mesačne od 1.9.2011; zročné výživné otca za obdobie od 1.12.2008 do 31.12.2011 v sume 5.970,-- € na každé z detí uložil otcovi zaplatiť matke spolu s bežným výživným v mesiaci január 2012; zročné výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 1.9.2011 do 30.11.2011 v sume 480,-- € na každé z detí uložil otcovi zaplatiť na jednotlivé účty detí spolu s bežným výživným v mesiaci január 2012. Styk otca s maloletými deťmi upravil tak, že otec má právo sa s deťmi stretávať počas každého párneho týždňa v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod., počas letných prázdnin každoročne od 14.7. od 9.00 hod. do 21.7. do 18.00 hod. a od 14.8. od 9.00 hod. do 21.8. do 18.00 hod. tak, že si otec deti osobne prevezme a odovzdá matke v mieste jej bydliska. Súd návrh otca na zverenie maloletých detí do osobnej striedavej starostlivosti rodičov zamietol. Vychádzal z rozsiahleho dokazovania a zisteného skutkového stavu v čase rozhodnutia, na základe ktorého zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju aj fakticky realizovala od októbra 2008, bola vykonávaná v záujme maloletých detí, neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti. Otec starostlivosť matky o deti nenamietal. Súd pri určení výšky výživného okrem zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov prihliadol na výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloleté deti, ako aj na skutočnosť, že otec sa o deti nezaujímal, neprejavoval o ne primeraný záujem. Otec sa nepretržite vyhýbal súdnemu konaniu a prostredníctvom právneho zástupcu navrhoval osvojenie detí partnerom matky. Návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorý mal podľa jeho návrhu prezentovaného právny zástupcom prebiehať v polročných intervaloch, súd považoval za ohrozujúci zdravý psychický a fyzický vývoj detí, a preto ho zamietol. Naposledy otec videl deti v januári 2011. Ako chaotické a nelogické pôsobili prednesy a vyjadrenia otca a jeho právneho zástupcu, keď otec písomným podaním zo dňa 30.9.2011 oznámil, že sa vzdáva otcovských a rodičovských práv k deťom a ponúka ich na adopciu, pričom právny zástupca otca na pojednávaní dňa 16.12.2011 predniesol opätovne návrh na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s návrhom "decká budú pol roka u otca a pol roka u matky, ako je bežná judikatúra aspoň v Českej republike". Deti sa samé pri pohovore vykonanom kolíznym opatrovníkom vyjadrili, že sa ani nepamätajú, kedy otca videli naposledy, jednoznačne sa vyjadrili, že u otca nechcú prespávať, v konaní nebolo preukázané, žeby matka otcovi v styku s deťmi bránila. V školskom roku 2013/2014 maloletý W. navštevuje 4. ročník základnej školy a maloletá E. 3. ročník základnej školy, obe deti sa venujú plávaniu a tancovaniu v tanečnom klube, deti sa zúčastňujú tréningov a súťaží. Matka maloletých detí je zamestnaná ako projektantka v spoločnosti Incheba, a. s., otec maloletých detí podniká na základe živnostenského oprávnenia od 8.10.2004. Je majiteľom Penziónu Zlatá Noha Bratislava-Koliba, podniká pod obchodným menom Zlatá Noha, s.r.o. spoločnosť bola založená 5.8.2011, kde je otec jediným vlastníkom a konateľom. Dňa 27.9.2013 súd vypočul maloleté deti. Obe pôsobili vyrovnané, spontánne odpovedali na otázky, samé viedli a iniciovali rozhovor. Majú v záujme tráviť u otca víkendy, a to aj s možnosťou prespania, avšak so striedavou starostlivosťou (ktorá im bola zo strany súdu primerane vysvetlená) nesúhlasili. Deti potvrdili, že u otca pravidelne trávia víkendy, avšak počas pobytu u otca ho nežiadajú, aby ich vodil na tréningy alebo súťaže, neučia sa s ním. Na mimoškolské aktivity ich otec nevodí, do školy sa s nimi pripravuje iba mama. Súd prvého stupňa doplnenie dokazovania znaleckým posudkom nevykonal, pretože ho pokladal za nadbytočný, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo možné ustáliť skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Otec v konaní nepreukázal a súd ani nezistil, že boli splnené podmienky pre zverenie

maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti. Zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nekopíruje záujem maloletých detí, nebolo preukázané, že takouto formou starostlivosti budú lepšie zaistené potreby maloletých detí a ani to, že nastala zmena pomerov od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave rozsudkom zo dňa 2.10.2012, č.k. 11 CoP 76/2012-391. V konaní bolo opäť preukázané, že osobná starostlivosť matky o maloleté deti je vykonávaná v ich záujme, neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti. Maloleté deti majú bohaté mimoškolské aktivity, ktoré radi navštevujú, ktoré pre deti pripravuje a spolu s prípravou na vyučovanie zabezpečuje iba matka. Otec sa s maloletými deťmi stretáva v súdom stanovenom čase, súdu nepreukázal, a ani súd vykonaným dokazovaním nezistil pravdivosť tvrdení v návrhu o skutočnostiach, žeby matka bránila v kontakte otca s maloletými deťmi, alebo že mediácia v roku 2012 bola neúspešná z dôvodu na strane matky. Z úradných záznamov kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka bola v máji 2012 naklonená alternatíve striedavej osobnej starostlivosti, avšak jej samotná realizácia zlyhala práve na neschopnosti otca komunikovať, opakovaného neprimeraného správania sa otca, či už pred pracovníčkou úradu práce sociálnych vecí a rodiny, alebo mediátorkou, alebo voči matke. Otec odmietol rešpektovať vyslovené požiadavky detí, aby s nimi navštevoval krúžky a v čase styku im umožnil aj účasť na tréningoch či víkendových súťažiach; neprejavuje záujem o školské výsledky maloletých detí, nezúčastňuje sa rodičovských združení, o deťoch sa v škole neinformuje. Otec nemal a nemá vytvorené vhodné podmienky pre realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, osobnostné predpoklady a okrem podaného návrhu neprejavil skutočný záujem o takúto formu starostlivosti. Deti sa s otcom stretávajú, prejavili záujem o úpravu styku aj počas celého víkendu s prespaním (túto možnosť matka nevyklučuje), avšak so striedavou osobnou starostlivosťou vyjadrili jasný nesúhlas. Vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť detí, s ohľadom na predmet konania, mal súd za to, že názoru detí je možné prikladať náležitý význam, a tak na názor maloletých detí pri rozhodnutí prihliadal. Súd prvého stupňa dôvodil ďalej, že pokiaľ má otec skutočný záujem podieľať sa na starostlivosti o deti a ich výchovu vo väčšom rozsahu, je možné postupné rozšírenie úpravy jeho styku s maloletými deťmi. K akejkolvek zmene rozhodnutia súdu je potrebná súčinnosť otca a jeho aktívna účasť na pojednávaní (otec sa nedostavil ani na jedno vytyčené pojednávanie ani v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 2 P 1/2009, ani v prejednávanej veci vedenej pod sp.zn. 1 P 54/2013, ktoré sám inicioval), ako aj skutočne preukázaný záujem o deti z jeho strany, ktorý nemôže byť prezentovaný iba v písomnom návrhu jeho právnej zástupkyne. Faktický výkon starostlivosti o deti zo strany otca, v neposlednom rade komunikácia medzi rodičmi, ktorá zlyháva v prevažnej miere na neschopnosti a neochote komunikovať zo strany otca, ignorovanie celého súdneho konania zo strany otca, nesvedčí o opravdivom záujme otca o maloleté deti. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 26, § 36 ods. 1, § 24 ods. 2, 4, § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu. V tejto časti dôvodil ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Matka maloletých detí právoplatný rozsudok súdu prvého stupňa ohľadne styku otca s maloletými deťmi nerešpektovala a viackrát mu znemožnila styk s deťmi. Preto bol nútený podať na ňu oznámenie dňa 18.9.2012, 22.10.2012, 5.11.2012, 1.6.2013, 14.8.2013. V otázkach starostlivosti o deti sa nevedeli dohodnúť, vyhľadal aj pomoc mediátora. Mediácia bola neúspešná, keď matka maloletých detí sa nedostavila s tým, že ona danú vec nebude riešiť prostredníctvom mediácie. Týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa nezaoberal. Tým, že súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, odňal mu možnosť konať pred súdom. Hoci bolo súdu oznámené a bolo mu doručené potvrdenie o jeho práceneschopnosti od 25.9.2013, diagnóza, predpokladaná doba liečenia, súd vytyčil termíny pojednávania v rýchlom slede po sebe - 25.9.2013, 27.9.2013, 30.9.2013, 4.10.2013. Nemal v úmysle konanie predĺžovať, a preto súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, teda nežiadal o odročenie pojednávania. Napriek tomu zastáva názor, že súd prvého stupňa konal jednostranne a vo veci rozhodol bez náležitého zistenia skutkového stavu veci, prihliadol len na argumenty matky, dôkazy ním predložené, ktoré jasne preukazujú neochotu matky spolupracovať, ako aj to, že mu znemožňuje styk s deťmi, tento podľa ľubovôle matka mení nerešpektujúc rozhodnutie súdu, vôbec nevzal do úvahy. Ním predloženými dôkazmi bolo preukázané, že o maloleté deti má záujem, chce sa podieľať na ich školských, mimoškolských aktivitách. Súd mu neposlal zápisnice z pojednávania, tým mu znemožnil náležite sa pripraviť na pojednávanie. Porušená

bola aj rovnosť strán v konaní, keď matka maloletých detí mala zabezpečiť prítomnosť detí na výsluchu, zápisnicu z pojednávania mala k dispozícii hneď po výsluchu, aby sa účastníci mali možnosť náležite sa na pojednávanie pripraviť. Jeho právna zástupkyňa má sídlo v Piešťanoch, z dôvodu časovej rezervy musela vyraziť skôr, aby stihla pojednávanie v Bratislave, nemala možnosť prezrieť si e-maily zaslané 30.9.2013. Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti strán v konaní, povinnosť zabezpečiť, aby mali účastníci konania možnosť náležite sa na pojednávanie pripraviť (§ 3, § 18, § 115 ods. 2 O.s.p.); napriek tomu pojednával. V tejto súvislosti zdôraznil čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Súd prvého stupňa sa zaoberal len predchádzajúcim konaním vo veci vedenej pod sp.zn. 2 P 1/2009, ale nezaoberal sa predmetom tohto konania, prehodnocovať dôkazy, či navrhnutá striedavá osobná starostlivosť je pre maloleté deti vhodná, či rodičia sú schopní ju zabezpečiť. Podnikanie ukončil dňa 30.9.2011 a od 1.10.2011 je zamestnaný u zamestnávateľa Zlatá Noha, s.r.o., Bratislava. Súd sa tiež nezaoberal protirečivými tvrdeniami matky, keď tvrdila, že sa otec o deti nezaujíma, nestará, avšak následne uviedla, že je schopný sa o ne postarať. Matka určený styk s deťmi nerešpektuje, tento menila podľa toho, ako sa jej to hodilo a jej vyhovovalo. V konaní predložil dôkazy, že matka detí mu styk s deťmi niekoľkokrát znemožnila, napriek tomu sa súd prvého stupňa týmito dôkazmi nezaoberal. Deti ho majú radi. Vzhľadom na vek detí tieto sa nevedia vyjadriť k pojmu striedavá starostlivosť, resp. pochopiť obsah tohto pojmu; s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť nie sú schopné samostatne vyjadriť svoj názor na vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti a na to, či touto formou starostlivosti budú lepšie zabezpečené ich potreby. V konaní navrhoval vykonať dokazovanie znalcom z odboru detskej psychológie, čo ale súd prvého stupňa odmietol vykonať. V konaní nebol predložený žiaden dôkaz o tom, žeby existoval dôvod obávať sa o život, zdravie, vývoj a výchovu maloletých detí počas pobytu detí u neho. Kolízny opatrovník neuviedol, že považuje striedavú starostlivosť za nevhodnú, nevyjadril sa negatívne o vhodnosti striedavej starostlivosti. Je v záujme oboch detí, aby sa na ich výchove podieľal vo väčšom rozsahu aj ich otec, striedavej starostlivosti nebráni vek detí, denný režim, domnienka narušenia ich stabilného výchovného prostredia, bydliská rodičov sú v jednom meste, v tesnej blízkosti, nie je potrebné meniť školské zariadenie ani okruh kamarátov, spôsob realizácie mimoškolských aktivít, deti sú na jeho starostlivosť zvyknuté, na prostredie, v ktorom žije, povaha jeho práce a jeho postavenie mu umožňujú prispôbiť pracovný čas a povinnosti tak, aby sa mohol o deti starať. O deti sa zaujíma, zaujíma sa o to, aké majú výsledky v škole, samé deti uviedli, že sa o ne vie postarať, vie im navariť, vytvoriť športové aktivity. S matkou detí ohľadne výchovy a starostlivosti o deti sa nemôže dohodnúť. Súd prvého stupňa sa nezaoberal listinami ním predloženými, ktoré preukazujú jeho záujem o deti, že zo strany matky mu bolo viackrát znemožnené v styku s deťmi, nezaujímal sa o to, ako prebehla mediácia medzi rodičmi detí, či má alebo nemá vytvorené podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti, aké krúžky deti navštevujú v súčasnosti, aký je harmonogram týchto krúžkov, nepreskúmal aktuálny príjem oboch rodičov, s kým rodičia detí v súčasnosti žijú v spoločnej domácnosti; nevykonali žiadne dokazovanie, vychádzal len z konania vedeného pod sp.zn. 2 P 1/2009. V tejto súvislosti zdôraznil čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 24 ods. 2, 4, § 25 ods. 4, § 26 Zákona o rodine. Súd prvého stupňa sa týmito ustanoveniami neriadil. Jeho závery nevychádzajú zo skutkového stavu veci. Nemá stanovený styk s deťmi počas týždňa, a teda nemôže zabezpečovať prípravu detí na vyučovanie; matka svojvoľne styk s deťmi menila. Predložil súdu niekoľko oznámení na matku maloletých detí, ktoré svedčia o tom, že matka mu styk s deťmi v súdom stanovenom čase neumožnila. Na jeho dôkazy súd prvého stupňa neprihliadal, ani sám z úradnej povinnosti dôkazy nevykonali. Je daná dôvodná pochybnosť, či im skutočne striedavá starostlivosť bola zo strany súdu dostatočne vysvetlená, či vedeli, o čo sa jedná. Pri výsluchu deti neuviedli, žeby sa im nevenoval, nestaral sa o ne, žeby im ubližoval, žeby nemal vytvorené podmienky pre starostlivosť o deti, žeby sa o ne nedokázal postarať. Jediným dôvodom, pre ktorý dcéra so striedavou starostlivosťou nesúhlasila, bolo to, že jej nevie zapleť vrkoče. Syn neuviedol jediný dôvod, prečo nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou. Odvolaciemu súdu navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a vrátiť mu vec na ďalšie konanie; prípadne po doplnení dokazovania odvolacím súdom zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. a jeho návrhu vyhovieť, výživné rodičom na maloleté deti neurčiť. Ak odvolací súd rozhodne vo veci rozsudkom bez pojednávania, navrhol o termíne vyhlásenia rozsudku upovedomiť jeho právnu zástupkyňu elektronickými prostriedkami.

Kolízny opatrovník navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. V konaní pred súdom prvého stupňa navrhol, aby súd prihliadal na záujmy detí, ktoré sa spontánne vyjadrili, že nesúhlasia so striedavou osobnou starostlivosťou rodičov. Otázkou

vykonania znaleckého dokazovania ponechal na úvahe súdu. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 O.s.p. Dôvodila, že otec nemal a nemá žiadny dôvod na podávanie trestných oznámení. Jej snahy o komunikáciu s ním neguje a neprejavuje snahu o akýkoľvek spôsob komunikácie. Podáva na ňu nezmyselné trestné oznámenia, čím ubližuje nielen jej, ale aj samotným deťom. Z otcovej strany sa nejedná o frustráciu z toho, že sa s deťmi nestretáva, ale ide len o jeho osobné útoky voči nej. Nie je pravdou, žeby otec vyhľadal pomoc mediátora, toho odporučila p. Čurdová z úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Na jeseň 2012 bola uzavretá dohoda o začatí mediácie mediátorkou Mgr. Lenkou Danovou, niekoľko sedení (rokovaní) u nej prebiehalo ako monológ navrhovateľa, o nej sa nevhodne vyjadroval, hrubo ju osočoval. Nikdy nehovoril o spôsobe výchovy ani o striedavej starostlivosti, neprejavil záujem o deti, o ich denný režim, výsledky v škole, zdravotný stav; stále hovoril len o peniazoch. Spočiatku verila, že záujem otca o maloleté deti je skutočný, preto v tom čase bola aj naklonená možnosti striedavej osobnej starostlivosti za predpokladu súhlasu detí, avšak sa potvrdilo to, že záujem otca o deti je len zámienka, ako môže ventilovať frustráciu z odmietnutia z jej strany a z toho, že sa veci nevyvíjajú podľa jeho ľubovôle. V súdnom konaní bolo otcovi poskytnutých dostatok možností konať pred súdom a vyjadriť a preukázať jeho údajný záujem o maloleté deti. Súd sa opakovane snažil ho vypočuť, pričom o zabezpečenie účasti na pojednávaniach žiadal aj jeho právneho zástupcu. Prvé pojednávanie dňa 25.9.2013 prebehlo bez účasti otca, keď právna zástupkyňa vyjadrila súhlas otca, sama navrhla, aby súd začal konanie a konal v jeho neprítomnosti a nežiadal o odročenie pojednávania; právna zástupkyňa predložila súdu potvrdenie o práceneschopnosti otca od 25.9.2013. Na pojednávanie dňa 4.10.2013 sa otec opätovne nedostavil, ospravedlnil sa, ale nepožiadaval o odročenie pojednávania. Ak by otcovi skutočne záležalo na participovaní na výchove detí v rámci požadovanej striedavej osobnej starostlivosti, aktívne by sa konania zúčastňoval, neodvolával by sa na prekážku „bolesti chrbta“ vzniknutej v čase pojednávania; právna zástupkyňa ani neuvádzala práceneschopnosť otca, túto uvádzala až na nasledujúcom pojednávaní. Zápisnica z výsluchu maloletých detí uskutočneného dňa 27.9.2013 nedostala v ten istý deň. Táto jej bola rovnako ako právnej zástupkyňi otca doručovaná až v pondelok 30.9.2013. Čas a podmienky na prípravu mali účastníci konania rovnaké. Súd prvého stupňa konal a postupoval správne, keď rešpektoval zákonnú a judikovanú požiadavku venovania osobitnej pozornosti takémuto druhu konania. Vykonal všetky navrhované dôkazy, s nimi sa riadne zaoberal a vec aj správne právne posúdil. Na pojednávaní dňa 4.10.2013 na otázku súdu právna zástupkyňa otca sa vyjadrila, že jeho choroba nie je tak závažná, žeby sa nemohol postarať o deti v nasledujúci víkend. Teda aj nasledujúci víkend 5., 6.10.2013 bude tráviť s deťmi, hoci neprítomnosť otca na pojednávaní bola ospravedlnená jeho „závažným“ zdravotným stavom. Následne však otec maloleté deti žiadnym spôsobom nekontaktoval, nestretol sa s nimi počas víkendov 40., 42. týždňa. Možno predpokladať, že z jeho strany sa jednalo o prejavenie jeho subjektívneho pocitu ukrivdenia a rozhorčenia nad tým, že mu nebolo vyhovené. Do dnešného dňa je otec v omeškaní s platením bežného výživného v sume 22.520,-- €, s platením výživného na tvorbu úspor v sume 6.480,-- €. Má za to, že nie sú splnené zákonné požiadavky na určenie striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti súdom. Otec nie je reálne schopný plnohodnotne sa postarať o deti počas celého týždňa, nemá komplexnú predstavu o potrebách a aktivitách detí, nemá skúsenosti s celodennou a každodennou starostlivosťou, keď deti navštevujú školu, venujú sa mimoškolským aktivitám, riešia svoje osobné problémy, resp. sú choré. V mieste jeho bydliska, aj práce (v penzióne) deti nemajú vlastnú izbu, v ktorej by mohli v pokoji spať, tráviť svoj voľný čas a pripravovať sa do školy. Výkon striedavej osobnej starostlivosti by bol marený aj neschopnosťou otca komunikovať s ňou ako matkou detí, jeho negatívny vzťah k nej by sa priamo prenášal a negatívne vplýval na deti. Deti sú dostatočne rozumovo a osobnostne spôsobilé zhodnotiť situáciu a vyjadriť svoje postoje a ich názory by mali byť zohľadnené. Súhlasila s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Otec sa k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka k jeho odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa napriek riadnemu doručeniu vyjadrení zo strany súdu prvého stupňa už nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu, keďže ide o konanie, v ktorom odvolací súd nie je viazaný rozsahom, ani dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/, § 209 ods. 3 O.s.p.), túto prejednal bez

nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ustanovenia § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolaniu otca nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 15. januára 2014 (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 156 ods. 3 O.s.p.). Verejnú vyhlásenie rozsudku bolo účastníkom, ich zástupcom, oznámené zákonným spôsobom (rovnakým postupom vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania, ich zástupcom, uverejnením oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku na úradnej tabuli odvolacieho súdu najneskôr päť dní pred vyhlásením rozsudku); všetky ďalšie oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku len niektorému z účastníkov konania, jeho zástupcovi, by preto zostali nadbytočné.

Rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny a keďže sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Pre správnosť dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd však považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Ako nepochybne vyplýva z obsahu spisu otec N. G. sa svojím návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 16.4.2013 domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16.12.2011, č.k. 2 P 1/2009-364, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.10.2012, č.k. 11 CoP 76/2012-391, v časti týkajúcej sa zverenia maloletých detí W. G., narodeného dňa XX.X.XXXX, E. G., narodenej dňa X.XX.XXXX, tak, že obe maloleté deti budú zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude vykonávať v týždenných intervaloch tak, že nepárny týždeň budú deti v osobnej starostlivosti matky a párny týždeň v osobnej starostlivosti otca; striedavá starostlivosť oboch rodičov sa bude vykonávať vždy od nedele od 14.00 hod., kedy si rodičia deti odovzdávajú v mieste bydliska rodiča, ktorému starostlivosť končí. V časti týkajúcej sa výživného navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že výživné rodičom na maloleté deti neurčí. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16.12.2011, č.k. 2 P 1/2009-364, boli obe maloleté deti účastníkov konania zverené do osobnej starostlivosti matke a otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu oboch maloletých detí každého v sume 300,-- € mesačne od 1.12.2008, v sume 380,-- € mesačne od 1.9.2011, na tvorbu úspor uložil otcovi povinnosť prispievať na každé z detí sumou 120,-- € mesačne; upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec má právo sa s deťmi stretávať počas každého párneho týždňa v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod., v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párny rok od 23.12. 10.00 hod. do 25.12. 18.00 hod., počas letných prázdnin každoročne od 14.7. 9.00 hod. do 21.7. 18.00 hod., od 14.8. 9.00 hod. do 21.8. 18.00 hod. Rodičia manželstvo neuzavreli, do októbra 2008 viedli spoločnú domácnosť, spoločne zabezpečovali starostlivosť a výchovu detí. Odvtedy matka spolu s deťmi žije v byte na R. Z. H. R., odvtedy nepretržite zabezpečuje osobne sama starostlivosť a výchovu detí. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 2.10.2012, č.k. 11 CoP 76/2012-391, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Už v danom konaní podaním zo dňa 21.1.2011 otec navrhol zveriť obe maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorý návrh súd prvého stupňa zamietol, s dôvodmi zamietnutia sa stotožnil aj odvolací súd. Otec nemal vytvorené podmienky na striedavú starostlivosť o deti, o deti nejavil záujem, na ich výžive sa primeraným spôsobom nepodieľal. O vzťahu otca k deťom svedčal aj návrh otca na vykonanie skúšky DNA na zistenie, či je ich otcom, či viackrát prezentovaný návrh otca na osvojenie detí partnerom matky. Ako chaotické a nelogické vyzneli prednesy a vyjadrenia otca a jeho právneho zástupcu, keď otec podaním zo dňa 30.9.2011 oznámil, že sa vzdáva otcovských a rodičovských práv k deťom a ponúka ich na adopciu a na pojednávaní dňa 16.12.2011 právny zástupca otca opätovne predniesol návrh na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Upravený styk otca s deťmi považoval v súlade so záujmami detí. Otec o deti nejavil záujem, pričom nebolo preukázané, žeby matka deťom v styku s otcom bránila. Deti samé sa vyjadrili, že sa nepamätajú, kedy otca videli naposledy, že u otca nechcú prespávať. Vecne správnym bol aj výrok rozsudku o výživnom. Už v danom konaní otec namietal porušovanie jeho práv zabezpečených Listinou ľudských práv a slobôd, keď súd nerešpektoval jeho práceneschopnosť, čím mu znemožnil realizovať jeho právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, podávať návrhy. Odvolací súd dôvodil, že právo na realizáciu práva na súdnu ochranu musí byť vyvážené a zabezpečené v prospech všetkých účastníkov konania. Otec svoj zdravotný stav využíval podľa potreby, keď napr. podľa dokladu bol práceneschopný od 18.5.2011 do 1.11.2011, avšak dňa 5.8.2011, počas trvania práceneschopnosti, zakladal spoločnosť s.r.o. Zlatá noha a dňa 5.9.2011 na uvedenú spoločnosť

prevádzal kúpnymi zmluvami nehnuteľnosti podľa výpisov z listov vlastníctva v počte 10. Chovanie otca vyhodnotil preto ako účelové vyhybanie sa súdnemu konaniu. Dané konanie právoplatne skončilo dňa 8.10.2012.

V prejednávanej veci zostalo nepochybné, že účastníci neobnovili spolužitie. Návrh na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a ich zverenie do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch otec podal pol roka od skončenia predchádzajúceho konania, v ktorom sa súdy (súd prvého stupňa i odvolací súd) zaoberali otázkou striedavej osobnej starostlivosti rodičov o obe maloleté deti. V návrhu na začatie konania a ani v priebehu celého konania otec nepreukázal, ani len netvrdil, žeby odvtedy (od 8.10.2012) nastala taká zmena pomerov, podstatná, ktorá by odôvodnila zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Totiž otec len tvrdil, čo zostalo len v úrovni tvrdenia, že matka nerešpektuje a odmieta umožniť mu styk s deťmi, z tohto dôvodu podal na matku oznámenie na políciu. V otázkach starostlivosti o deti sa nedokázu dohodnúť, mediácia bola neúspešná, k deťom má citový vzťah, má záujem podieľať sa na výchove a výžive svojich detí nielen platením výživného, ale aj osobnou starostlivosťou, stretávať sa s nimi, podporovať ich v ich záujmoch a mimoškolských aktivitách. Výživné stanovené súdnym rozhodnutím nie je schopný platiť, pretože jeho podnikateľská činnosť je v strate. Otec ani len netvrdil, a teda ani nepreukázal, aké pre vec rozhodujúce právne skutočnosti nastali po dni 8.10.2012, ako sa s deťmi kontaktoval, stretával, kedy, s akým výsledkom, aké aktivity naplánoval a s deťmi aj vykonal, ako sa o ne zaujímal, či ich podporoval a pomáhal realizovať sa v mimoškolských aktivitách. V konaní nebolo preukázané, žeby sa matka dopustila konania v rozpore so záujmom maloletých detí, žeby sa proti nej viedlo trestné stíhanie.

Vyplýva z toho, že otec si nespĺnil už svoju základnú povinnosť tvrdenia v tom, že od ostatného súdneho rozhodnutia vo výchove detí nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje postup podľa ustanovenia § 163 ods. 2 O.s.p., § 26 Zákona o rodine, naopak bolo preukázané, že si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom.

Otec vo svojom odvolaní neuvádzal žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery a vec rozhodol správne aj po právnej stránke. Správne postupoval, keď vychádzal z právoplatne skončeného konania o výchove a výžive maloletých detí vedeného na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 2 P 1/2009, z existencie pomerov medzi rodičmi a deťmi odvtedy. Hoci ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu, základom pre vykonanie dôkazov v konaní je nepochybne výpoveď rodičov maloletých detí. Bolo povinnosťou súdu prvého stupňa umožniť maloletým deťom vyjadriť sa k návrhu otca na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti, vzhľadom na ich vek, rozumovú vyspelosť, na ich názor prihliadať (§ 100 ods. 3 O.s.p.), čo sa v konaní aj stalo. Správne otec spomínal Dohovor o právach dieťaťa, opomenul však jeho čl. 12 ods. 1, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohovoru, musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom detí musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni. Maloletý Filip je desaťročný, maloletá Simona je deväťročná. Obaja sú rozumovo vyspelí, sú schopní formulovať svoje vlastné názory, vyjadrenia. Sami nesúhlasili so striedavou osobnou starostlivosťou svojich rodičov a takýto ich názor nemožno za žiadnych okolností opomenúť. Právom dieťaťa je vypočuť ho, rešpektovať jeho názor, ako aj sám otec uvádzal, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že základnou podmienkou pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti je dohoda rodičov, ich vzájomná nekonfliktná komunikácia, rešpektovanie sa navzájom, zodpovedné plnenie si svojich rodičovských povinností (vrátane vyživovacej povinnosti), rešpektujúc v prvom rade záujem maloletých detí, o čo ale nejde v prejednávanej veci. Bolo preukázané, že rodičia spolu nedokážu akokoľvek komunikovať ani za pomoci mediátora, otec na matku podáva trestné oznámenia. Z návrhu otca, z jeho vyjadrení v konaní nevyplýva, či a ako vyriešil otázku, a síce kde za existencie tohto skutkového stavu za predpokladu nariadenia striedavej osobnej starostlivosti by boli deti doma. Neodstránil rozpor vo svojom tvrdení v konaní vedenom pod sp.zn.

2 P 1/2009 (keď sa vzdal svojich otcovských, rodičovských, práv k deťom, keď navrhol osvojiť deti partnerom matky, popieranie otcovstva k maloletým deťom) a v prejednávanej veci (že sa o deti zaujíma, stará sa o ne, je schopný sa o deti postarať). Za tohto skutkového stavu doplnenie dokazovania otcom naznačeným smerom (znaleckým dokazovaním,

skúmaním osobných, bytových, zárobkových pomerov otca) by bolo nadbytočné, nehospodárne, nemalo by vplyv na iné rozhodnutie súdu.

Osobitne otec vytýkal súdu prvého stupňa odňatie možnosti konať pred súdom prvého stupňa spočívajúce v tom, že súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci bol práceneschopný, že zápisnica o výsluchu detí bola právnej zástupkyňi otca doručená neskôr ako právnej zástupkyňi matky a z tohto dôvodu sa nemala možnosť dostatočne na pojednávanie pripraviť. Na termín pojednávania 25.9.2013 účastníci, právna zástupkyňa otca, kolízny opatrovník, osobne prevzali predvolanie v mesiaci apríl 2013. Otec sa nedostavil, písomne sa neospravedlnil, nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, len prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odkázal, že je práceneschopný, že má problémy s chrbticou; do začatia pojednávania doklad o práceneschopnosti súdu nedoručil. Súd postupoval správne, keď pojednávanie v uvedený deň uskutočnil (§ 101 ods. 2 O.s.p.). V uvedený deň súd prvého stupňa nariadil výsluch maloletých detí na deň 27.9.2013 o 8.30 hod. bez prítomnosti rodičov za prítomnosti kolízneho opatrovníka, s tým, že následne bude zápisnica z výsluchu doručená e-mailom; nariadil termín pojednávania na deň 30.9.2013 o 12.30 hod. Maloleté deti boli súdom prvého stupňa vypočuté dňa 27.9.2013. Pôsobili vyrovnané, spontánne odpovedali, samé viedli a iniciovali rozhovor. Zo strany súdu im bol vysvetlený spôsob striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorú navrhuje otec. So striedavou osobnou starostlivosťou rodičov nesúhlasili, nebránia sa ale s ním stretávať, prespať u neho; uviedli, že obaja rodičia majú nového partnera. Až podaním zo dňa 30.9.2013 otec súdu predložil doklad o práceneschopnosti od 25.9.2013 vo fotokópii na pojednávaní dňa 30.9.2013. Z tohto dôvodu ho právna zástupkyňa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila, z tohto dôvodu nežiadala odročiť pojednávanie konané dňa 30.9.2013; na danom pojednávaní po oboznámení zápisnice o výsluchu detí netrvala na odročení pojednávania. Vyjadrila sa len tak, že navrhla vykonať dôkaz znaleckým posudkom, pretože z rozhovoru súdu s deťmi nie je možné jednoznačne uviesť dôvody, pre ktoré deti striedavú osobnú starostlivosť rodičov odmietajú. Právnu zástupkyňu otca súd vyzval, aby na ďalšie pojednávanie konané dňa 4.10.2013 zabezpečila účasť otca. Na pojednávanie dňa 4.10.2013 sa nedostavil otec detí opätovne z dôvodu, že práceneschopnosť trvá s predpokladanou dobou liečenia ešte 14 dní; právna zástupkyňa otca nežiadala dané pojednávanie odročiť, súhlasila s tým, že súd môže konať aj bez prítomnosti otca. Potvrdenie od ošetrojúceho lekára otca o tom, že bez ohrozenia jeho života a zdravia sa nemôže dostaviť na pojednávanie otec nepredložil; súd tiež dôvodil, že predložený doklad o práceneschopnosti nespĺňa náležitosti podľa § 119 O.s.p. Z obsahu spisu nevyplýva, žeby právna zástupkyňa otca mala akékoľvek výhrady k protokolácii zápisnice (každej) o pojednávaní; súd prvého stupňa tak potom správne konal a rozhodol v neprítomnosti otca. Ak teda otec sám, resp. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, nenavrhol z dôležitého dôvodu odročiť pojednávanie, nemôže skutočnosť, že súd prvého stupňa konal a rozhodol v jeho osobnej neprítomnosti, využiť v odvolacom konaní vo svoj prospech. Napokon výslovne súdu oznámil, že môže konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti. V zmysle ustanovenia § 119 ods. 2, 3 O.s.p. je zdravotný stav účastníka konania dôvodom na odročenie pojednávania len vtedy, ak je súdu, a to už spravidla pred rozhodnutím o žiadosti o odročenie pojednávania, preukázané vyjadrením ošetrojúceho lekára, že účastník konania nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.4.2013, sp.zn. 7 Cdo 130/2012). Na tomto mieste odvolací súd ešte zdôrazňuje, že na každom pojednávaní bola osobne prítomná právna zástupkyňa otca, nežiadala opraviť zápisnicu z pojednávania, vôbec nenamietala obsah zápisnice.

Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa otcovi, jeho právnej zástupkyňi neodňal možnosť konať pred súdom. Poskytol účastníkom rovnaké možnosti, priestor, na realizáciu ich práv a právom chránených záujmov. V konaní pred súdom prvého stupňa odvolací súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú by odvolací súd musel prihliadať (§ 212 ods. 3 O.s.p.); rozsudok obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 O.s.p. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia. Avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo

sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 50/2004).

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

Žiadnemu z účastníkov odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 224 ods. I, § 146 ods. I písm. a/ O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.